

Отгдѣ взехж тіи толкъвъ патріотизмъ въ народъ, притиснѣть отъ вѣкове? Дали майка имъ гы напои съ таково млѣко, дали баща имъ гы напѣли съ таквы науки? Баща имъ е былъ твърдѣ богатъ; това знаѣ, или могж поне да си мыслїж. Нѣ кой е былъ той, коя е была майка имъ, какъ сж гы отглядали. — За всичко това лѣтописци-ти мѣлчать, та мѣлчїж и азъ.

II.

Въ Старж-Планинѣ е пълио съ раскошны долины—да ти е мило и драго да гы глядашь. Часто, като ти ся покажеше нѣкоя ненадѣйно, неволно ся запирашь и замышлявашь ся. Такъвъ ти е тамъ рядъ и складность, като у нѣкоїж си градинѣ. Сѣнка и свѣтлость, таинственность отъ кестановы и орѣховы шумы и ясность отъ лѣгове и поляны сливать ся въ една хармонійскж цѣлостъ, надъ коїж-то ся въздигать стрыни стѣни, расцѣпены горски страны. Такывы долины бывать твърдѣ широкы. У нѣкои си има цѣлы градове и много села.

Оная, гдѣ-то наши-ти пѧтници мѣряхж да идѣть, не бѣ ятко широка. Въ неїх нѣмаше ни единъ градъ, освѣнъ нѣколко села, кои-то ся осланияхж до подгоріе-то. Нѣколко потоци ся сливахж въ неїх отъ горы-ты и вливахж ся въ едно обще корыто, кое-то ся крияше въ стрымны стѣни, непристѣжны тѣснини. На потоцы-ты гѣрмѣхж воденицы; по лѣгове-ты пасяхж стада; възъ странж-тѣ бѣше попълзила лоза; малко по-долу ся ширяхж широкы градины, пълни отъ овошія и ружини трынѣ, кои-то цвѣтять оня благованій цвѣтъ, съ кой-то и днешній день ся слави Балканска-та страна.